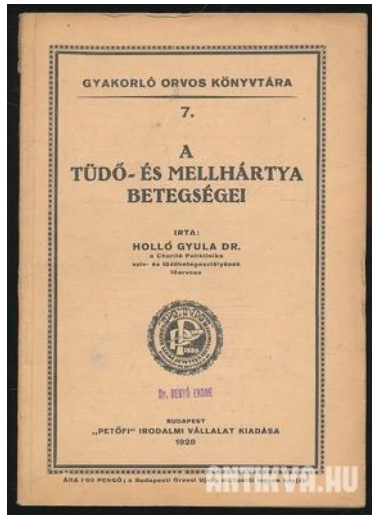

Holló Gyula

(Timișoara, 23 octombrie 1890 – New York, 20 iulie 1973)

Medic internist, cercetător, profesor universitar

S-a născut într-o familie de evrei, tatăl, József Herzl, mama, Paula, născ. Freichlinger. În 1908, Gyula și-a schimbat numele de familie Herzl în Holló. În 1908, a absolvit liceul de stat de băieți la Timișoara și a obținut diploma de medic în 1913, la Universitatea de Medicină din Budapesta. În timpul Primului Război Mondial a lucrat ca medic militar. În 1916 s-a căsătorit cu dr. Elza Weil (1892–1979), fiica lui Sámuel Weil și Paulina, născută Neumann. Soții Holló Weil s-au specializat în tratamentul tuberculozei

A lucrat la Weisz Manfréd Tüdőbeteg Szanatórium/Sanatoriul de boli pulmonare (1919–1920), apoi, ca medic-șef la Departamentul de Boli pulmonare la Charité Poliklinika (1921–1930). Între 1930 și 1939 a practicat la clinica sa privată. După introducerea măsurilor anti-evreiești, s-a adresat fostului său pacient, matematicianul și fiziicianul John von Neumann, să obțină o viză de imigrare în Statele

Unite. În cele din urmă, în 1939 a reușit să emigreze și a primit o poziție de conducere la Goldwater Memorial Hospital, New York.

A fost unul dintre cei mai cunoscuți medici din perioada dintre cele două războaie mondiale, printre pacienții săi numărându-se Béla Bartók, Dezső Kosztolányi, Milán Füst, Frigyes Karinthy etc. Bartók i-a fost pacient și în New York.

A fost preocupat de patogenезa, diagnosticarea precoce și tratamentul bolilor pulmonare, în special al tuberculozei și a avut contribuții importante în acest domeniu. Împreună cu soția sa, dr. Elza Holló-Weil a dezvoltat o metodă importantă la nivel internațional pentru testarea echilibrului acido-bazic al organismului și determinarea CO₂ alveolar. Testul Holló and Holló-Weil a fost o metodă de diagnosticare folosită timp de decenii. În germană și engleză publicat sub numele Julius Holló.

Holló J, Holló-Weil E. Experimentelle Analyse der subfebrilen Temperaturen und ihre Ergebnisse [Experimental analysis of low-grade fever and their results]. Berl Klin Wochenschr. 1918.

Publicații în limba maghiară

A felnőtt kor chronikus gümős tüdőbetegségeinek klinikai és diagnosztikai kettéosztása. Isolált phthisis és juvenilis typusu tüdőgümőkór. Kisonográfia. (Bp., 1920)

Vizsgálatok a szervezet sav–basis-egyensúlyáról. 1–6. Weiss Istvánnal. (Magyar Orvosi Archivum, 1924)

A gümőkór immunitástana. (Bp., 1925)

A tüdőgümőkórra gyanús mellkasi fájdalmak differenciáldiagnosztikája. (Therapia, 1925)

Hogyan kezdődik a tüdővész? (Therapia, 1927)

A tüdő- és mellhártya betegségei. (A gyakorló orvos könyvtára. 7. Bp., 1928)

Tüdőangréna esete gyors, spontán gyógyulással. Koppenstein Ernővel. (Therapia, 1928)

A tüdő nem specifikus beszűrődéseiről. Bársony Tivadarral. (Therapia, 1929)

A tüdőgümőkór. Gyakorlati áttekintés. (Bp., 1930)

Impressziók a német gümőkórellenes küzdelemről. (Therapia, 1931)